

ผลการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่นเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ
ของนักเรียนชาวต่างชาติ: กรณีศึกษาโรงเรียนพุทธศาสนา
วัดไทยลอสแอนเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกา
RESULTS OF PLAY-WAY METHOD FOR DEVELOPING OF FOREIGN
STUDENTS' WORD SPELLING SKILL: A CASE STUDY OF
WAT THAI OF LOS ANGELES BUDDHIST SCHOOL
IN THE U.S.A.

ประจักษ์ น้อยเหนือ¹, ศรายุทธ รัตนปัญญา², พระวิเทศกิตติคุณ³
Prajak Noinuay¹, Sarayut Rattanapanya², Pravitedkittikun³
โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ธนบุรี, กรุงเทพมหานคร¹⁻³
Suankularb Wittayalai Thonburi School, Bangkok, Thailand¹⁻³
E-Mail: 0213@mws.ac.th¹

ได้รับบทความ: 28 สิงหาคม 2566; แก้ไขบทความ: 5 มิถุนายน 2567; ตอรับตีพิมพ์: 7 มิถุนายน 2567;

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่น 2. เปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำนักเรียนชาวต่างชาติกับเกณฑ์ร้อยละ 65 และ 3. ศึกษาความพึงพอใจนักเรียนชาวต่างชาติหลังจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่น การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) กลุ่มเป้าหมายนักเรียนโรงเรียนพุทธศาสนา วัดไทยลอสแอนเจลิส ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนฤดูร้อน ปีพุทธศักราช 2566 จำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่น (2) แบบประเมินทักษะการอ่านสะกดคำ และ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยร้อยละ ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ผลการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่นที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
2. หลังจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่นนักเรียนชาวต่างชาติมีทักษะการอ่านสะกดคำสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65
3. หลังจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่นนักเรียนชาวต่างชาติมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบเรียนปนเล่น, ทักษะการอ่านสะกดคำ, นักเรียนชาวต่างชาติ

Abstract

The purposes of the study were 1. to develop the play-way method lesson plans of Thai-language subject, 2. to compare foreign students' word spelling skill with 65 % criterion, and 3. to investigate foreign students' satisfaction after participating in play-way method classes. Experimental Research. The target group were 8 foreign students in 2023 summer course from Wat Thai of Los Angeles Buddhist School. The instruments were composed of (1) the play-way method lesson plans of Thai-language subject, (2) the word spelling skill assessment form, and (3) the satisfaction questionnaire. The percentage, the average (μ), and the standard deviation (σ) were analysed as the statistical data.

The results of the study were revealed as follows,

1. The play-way method lesson plans of Thai-language subject were appropriate to students at the highest level.
2. The foreign students' word spelling skill scores were significantly higher than 65%
3. Students' satisfaction after participating in play-way method classes was at the high level.

Keyword: Play-way Method, Word Spelling Skill, Foreign Students

บทนำ

การสื่อสารที่ไร้พรมแดน และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งผลให้ประเทศต่างๆ ทั่วโลกเกิดความตื่นตัวในการเรียนรู้ภาษาต่างๆ มากยิ่งขึ้นเพื่อประโยชน์ในการติดต่อธุรกิจ ประโยชน์ในการเรียนรู้วัฒนธรรมและประเพณีของชาตินั้นๆ ปัจจุบันเรามีภาษาใช้ในโลกนี้มากกว่าสี่พันภาษา (Hoijer, 1969: 50) ภาษาไทยเป็นอีกหนึ่งภาษาที่พลเมืองโลกเรียนรู้ และใช้สื่อสารกันเพื่อประโยชน์มากขึ้นทั้งจากประเทศในทวีปเอเชีย ยุโรป ออสเตรเลีย และอเมริกา ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและมีผู้ใช้ในการสื่อสารเป็นลำดับที่ 25 ของโลก

ภาษาไทยมีบทบาทมากยิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนหลายแห่ง เช่น มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย อีกทั้งสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้จัดทำโครงการความร่วมมือและรับสมัครครูอาสาเพื่อเดินทางไปสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศหลายแห่งด้วยกัน อาทิ ศูนย์ส่งเสริมการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยศาสตราจารย์ ม.ล.จิรายุ – ศาสตราจารย์ท่านผู้หญิงพูนทรัพย์ นพวงศ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดำเนินโครงการครูอาสาสมัครโครงการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศออสเตรเลีย และประเทศนิวซีแลนด์ต่อเนื่องมาจนถึง

พุทธศักราช 2566 เป็นปีที่ 39 แล้ว (วิภาวี มณีเนตร, สัมภาษณ์, 29 เมษายน 2566) สอดคล้องกับ วิรัช วงศ์ภินันท์พัฒนา (2549: 288) ที่ระบุว่า สถาบันการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เปิด การเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง หรือในฐานะภาษาต่างประเทศในขณะนี้ มีจำนวนถึง 30 สถาบัน และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นดังจะเห็นได้จากการที่กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ (2564: ออนไลน์) ดำเนินโครงการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศเพื่อนบ้าน 3 ประเทศ ร่วมกับ 7 มหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังส่งอาสาสมัครจากประเทศไทยไปช่วยสอน ภาษาไทยในประเทศภูฏาน มัลดีฟส์และมองโกเลียส่งตำรวจ และนักการทูตมาเรียนภาษาไทย ตามลำดับ

จากความความสนใจดังกล่าวทำให้หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนพัฒนารูปแบบการสอน วิธีการสอน เทคนิคการสอน และแบบเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติเพิ่มมากขึ้น แบบเรียน เหล่านั้นมีทั้งความเหมือนและความแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ที่ต่างกันออกไปของผู้เรียนดังที่ กรม ความร่วมมือระหว่างประเทศ (2564: ออนไลน์) กล่าวว่า คนในประเทศรอบบ้านของเราไม่ว่าจะเป็น เวียดนาม เมียนมา และกัมพูชา แสดงความสนใจที่จะเรียนภาษาไทยกันอย่างมาก บ้างก็เรียนอย่าง จริงจังในห้องเรียนเพื่อนำไปประกอบอาชีพ บ้างก็เรียนผ่านบทเพลง ละคร หรือภาพยนตร์ต่างๆ เพื่อ ใช้สื่อสารกับคนไทยเท่านั้น ในขณะที่ กวิสรา รัตนากกร (สัมภาษณ์, 29 เมษายน 2566) ระบุว่า โครงการครูอาสาสมัครโครงการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศออสเตรเลีย และประเทศนิวซีแลนด์ของศูนย์ส่งเสริมการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย มุ่งเน้นให้เยาวชนไทยในต่างประเทศได้เรียนรู้ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย ตระหนักและสำนึกใน ความเป็นไทย ตลอดจนเทิดทูนไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ คนไทยใน ต่างประเทศและในประเทศไทยจะมีความเข้าใจอันดีต่อกัน ซึ่งมุ่งเน้นที่ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทยตามลำดับ

จากการสัมภาษณ์ พระวิเทศกิตติคุณ พระครูใหญ่โรงเรียนพุทธศาสนาวันไทยลอสแอนเจ ลิส (สัมภาษณ์, 1 มิถุนายน 2566) สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย ของโรงเรียนพุทธศาสนาวันไทยลอสแอนเจลิส ภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2566 มุ่งเน้นการสอนอ่าน เนื่องจากนักเรียนชาวต่างชาติที่ลงทะเบียนเรียนนั้นเป็นนักเรียนที่เคยเรียนในภาคเรียนปกติของปี การศึกษา 2565 มีทักษะการฟังและการพูดในระดับดี แต่ทักษะการอ่านอยู่ในระดับปรับปรุง สอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ของผู้ปกครองของนักเรียนชาวต่างชาติ อัญชลี พงษ์ภมร และแอนนา สเติร์น (สัมภาษณ์, 14 มิถุนายน 2566) กล่าวว่า ลูกยังไม่สามารถอ่านข้อความสั้นๆ ป้ายโฆษณา หนังสือภาษาไทยได้ และต้องการให้จัดการสอนที่เน้นความสนุกควบคู่กับความรู้เพื่อให้ เด็กอ่านหนังสือได้เพราะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญเช่นกันที่อยากให้โรงเรียนเน้นเป็นพิเศษ สอดคล้องกับ สุพัตรา ศรีธรรมมา (2553: 267-268) ระบุว่า สภาพสังคมในปัจจุบันที่เป็นโลกข้อมูลที่สามารถเชื่อมโยงเข้าด้วยกันทุกที่ ทุกเวลา ทำให้เราต้องอ่านอยู่ตลอดเวลา การอ่านจึงเป็นเครื่องมือ สำคัญในการเรียนรู้ ทักษะการอ่านสะกดคำเป็นวิธีการอ่านเพื่อให้นักเรียนอ่านคำได้คล่องปาก และ จำหลักได้ด้วยการผัน สระ พยัญชนะ หรือวรรณยุกต์ (พูนสุข บุญยสวัสดิ์, 2543: 208) ซึ่งการสอน ผู้เรียนให้ฟังก่อนแล้วอ่านตาม โดยใช้วิธีการอ่านสะกดคำตามความเหมาะสมของนักเรียน เป็นวิธีการ

หนึ่งที่ผู้สอนนิยมใช้กันอยู่ในปัจจุบันและได้ผลให้นักเรียนสามารถอ่านออก และอ่านคล่องขึ้น (รัตนารักษ์ ชัยพน และคณะ, 2557: 88)

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยเพื่อให้เกิดความเข้าใจวัฒนธรรม ความคิด ความรู้สึก ค่านิยม ความเชื่อ ชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทย ตลอดจนใช้ภาษาไทยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศของตนกับประเทศไทยได้นั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยการออกแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย เป็นระบบ สอดคล้องกับความต้องการ และธรรมชาติของผู้เรียนในแต่ละประเทศ ดังที่ กิ่งกาญจน์ บุณยสินวัฒนกุล (2561: 178) กล่าวถึง กลวิธีการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างชาติไว้อย่างน่าสนใจว่า การสอนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ ผู้สอนควรจัดบทเรียนที่สอดคล้องกับการสื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวันตามบริบทสังคมไทย เน้นการเชื่อมโยงบทเรียนกับสถานการณ์จริง ด้วยการลงมือปฏิบัติ (Learning by Doing) อย่างสนุกสนาน จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความคงทนในการเรียนรู้ในเรื่องของการใช้ภาษา และการเรียบเรียงประโยคในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องได้ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนภาษาไทยมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมุณทิพย์ วัฒนา (2563: 207) พบว่า นักศึกษาชาวต่างชาติชอบบรรยากาศการเรียนการสอนที่สนุกสนาน ไม่ตึงเครียดจนเกิดความกดดัน มีการให้กำลังใจในการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาภาภรณ์ ดิษฐเล็ก (2556 : 76) ว่า นักเรียนชาวต่างชาติต้องการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย มีกระตุ้นความสนใจลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่สนุกจะช่วยให้ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดีและมีกำลังใจในการเรียนภาษาไทย

จากการศึกษาตำราและงานวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่น มีความน่าสนใจและเหมาะสมกับนักเรียนชาวต่างชาติที่มีลีลาการเรียนรู้แบบสนุกสนาน ได้ลงมือปฏิบัติ ไม่เครียดจนเกินไป และไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียนเป็นอย่างมาก เพราะผู้เรียนในวัยนี้มีความสนใจต่อการเรียนการสอนในช่วง 15-20 นาทีของการเรียนการสอนและจะสนใจทำกิจกรรมและลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองมากกว่าการนั่งฟังครูสอน ดังนั้น การลงมือปฏิบัติคือเป็นส่วนหนึ่งที่ผู้เรียนให้ความสนใจต่อการเล่นเอง บางครั้งก็ยังเป็นการสนองความต้องการรวมไปถึงช่วยพัฒนาความเจริญเติบโตของเด็กได้หลายด้านอีกด้วย การเล่น นอกจากเป็นความต้องการของเด็กแล้วการเล่นยังส่งเสริมในการพัฒนาทุก ๆ ด้านของเด็กด้วยเช่นกัน ความสามารถในการใช้ภาษาการใช้สติปัญญา การใช้ร่างกายจึงสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการจัดการศึกษามากโดยเฉพาะสามารถนำมาใช้กับการเรียนภาษาได้เป็นอย่างดี (ทับทิม หุ่นศิริ, 2563: 76) ซึ่ง บังอร ร้อยกรอง (2553: 3) ได้ยกตัวอย่างความสำเร็จของการสอนแบบเรียนปนเล่นว่าเป็นที่ยอมรับกันมาเกือบ 300 ปีแล้วโดย เฟเนอลอง (Fenelon) ได้ตั้งข้อสังเกตคือ ในขณะที่เด็กกำลังเล่นอยู่ก็สามารถอ่านหนังสือได้ถูกต้อง จึงส่งผลให้วงการศึกษาก็นิยมรับว่าการเรียนรู้ผ่านการเล่นมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ นอกจากนี้ นักการศึกษาหลายคนเห็นความสำคัญของการเล่นที่เป็นประโยชน์สำหรับการเรียน โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัยเป็นโรงเรียนต้นแบบด้านการจัดการเรียนการสอนแบบ Play way ตามพระราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว สอดคล้องกับ ทิศนา แหมมณี (2560: 131) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงจะช่วยให้เด็กเข้าใจภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น เพราะเกิดความรู้ และทักษะจากประสบการณ์ตรง ส่งผลให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้จากบทเรียนไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ลักษณะการจัดการ

เรียนรู้ดังกล่าวก็คือ การสอนแบบเน้นประสบการณ์ ซึ่งการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่นจัดอยู่ในกลุ่มการสอนแบบเน้นประสบการณ์ตามแนวการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ตามที่ รุ่งฤดี แพลงคร (2561: 6) การนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) มาปรับใช้จะช่วยส่งเสริมผู้เรียนชาวต่างประเทศได้เรียนรู้ภาษาไทยผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้สอนวางแผนการสอนไว้ โดยผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติการใช้ภาษาจริงด้วยตนเอง ทำให้สามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่และความรู้เดิมได้อย่างมีความหมายต่อนักเรียนอันจะทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศประสบผลสำเร็จอย่างดี

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยในฐานะครูอาสาสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย ณ ประเทศสหรัฐอเมริกาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่นเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชาวต่างชาติ : กรณีศึกษาโรงเรียนพุทธศาสนาวันไทยลอสแอนเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่น
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำกับเกณฑ์ร้อยละ 65
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจหลังจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่น

สมมติฐานการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่นที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากขึ้นไป
2. ทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชาวต่างชาติหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65
3. หลังจัดการเรียนการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่นนักเรียนชาวต่างชาติมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากขึ้นไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. **ระเบียบวิธีวิจัย** การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้กำหนดแบบแผนการทดลองตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลองตามวัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย	แบบแผนการวิจัย	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ						
1.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำกับเกณฑ์ร้อยละ 65	The One Group Pretest – Posttest Design <table><tr><td>สอบก่อน</td><td>ทดลอง</td><td>สอบหลัง</td></tr><tr><td>T₁</td><td>X</td><td>T₂</td></tr></table> (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 144) T₁ แทน การทดสอบก่อนเรียน (Pretest) X แทน การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่น T₂ แทน การทดสอบหลังเรียน (Posttest)	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง	T ₁	X	T ₂	ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด
สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง						
T ₁	X	T ₂						
1.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจหลังจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่น	The One-Shot Case Study <table><tr><td>ทดลอง</td><td>สอบหลัง</td></tr><tr><td>X</td><td>T₂</td></tr></table> (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558 : 143) X แทน การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่น T₂ แทน การศึกษาความพึงพอใจหลังจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่น	ทดลอง	สอบหลัง	X	T ₂	ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด		
ทดลอง	สอบหลัง							
X	T ₂							

2. กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

นักเรียนโรงเรียนพุทธศาสนาวันไทยลอสแอนเจลิส ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนฤดูร้อน ปีพุทธศักราช 2566 จำนวน 8 คน

3. เนื้อหา / สารการเรียนรู้

ทักษะการอ่านสะกดคำ

4. ระยะเวลา

ภาคเรียนฤดูร้อน ปีพุทธศักราช 2566 เวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 2 ชั่วโมง รวมจำนวน 40 ชั่วโมง

5. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่น

ตัวแปรตาม คือ 1. ทักษะการอ่านสะกดคำ 2. ความพึงพอใจ

6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

6.1 เครื่องมือที่ใช้ทำการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่น รวมเวลา 40 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำในวิชาภาษาไทย

2) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่นให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และเหมาะสมกับนักเรียนชาวต่างชาติ โดยแผนการจัดการเรียนรู้ฯ นี้ผู้วิจัยปรับปรุงพัฒนามาจาก รมณี พันธ์ขาว (2558 : 7) โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน : ร้องเพลง หรือกิจกรรมเข้าจังหวะเพื่อสร้างความพร้อมก่อนเรียน ขั้นที่ 2 นำเสนอเนื้อหา : บอกจุดประสงค์การเรียนรู้และเสนอคำศัพท์ใหม่โดยใช้เกม

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติ : เรียนรู้การอ่านสะกดคำและฝึกอ่านตาม

ขั้นที่ 4 การใช้ภาษาในการสื่อสาร : การเล่นเกมเพื่อการสื่อสาร

ขั้นที่ 5 สรุปบทเรียน : นักเรียนและครูร่วมกันสรุปบทเรียน

3) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาไทย จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติจำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดประเมินผลจำนวน 1 คนเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ความสอดคล้องของจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีข้อเสนอแนะในการปรับปรุง ซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่น

หัวข้อการประเมิน	ข้อเสนอแนะผู้เชี่ยวชาญ	ผู้วิจัยปรับแก้ไข
1. วัตถุประสงค์	-	-
2. เนื้อหา	1. เรียงลำดับเนื้อหาการสอนเรื่อง พยัญชนะให้สอดคล้องกับอักษร 3 หมู่ 2. เรียงลำดับเนื้อหาการสอนเรื่อง สระ โดยเริ่มจากง่ายไปยาก	1. ปรับแผนการจัดการเรียนรู้โดยเริ่มเรียนอักษรหม่กลาง อักษรหม่สูง อักษรหม่ต่ำเดี่ยว และอักษรหม่ต่ำคู่
3. กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นที่ 2 นำเสนอเนื้อหา : คำศัพท์ที่นำมาเสนอควรเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติ : นักเรียนควรได้ฝึกอ่านมากกว่า 1 ครั้ง	1. เปลี่ยนคำศัพท์ที่ใกล้เคียง ให้อยู่ในชีวิตประจำวันมากขึ้น 2. เพิ่มให้นักเรียนได้ฝึกอ่านตามครู 2- 3 ครั้ง
4. การวัดประเมินผล	-	-

4) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

6.2.1 แบบประเมินทักษะการอ่านสะกดคำ ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินทักษะการอ่านสะกด คำ ดังนี้

1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำในวิชาภาษาไทย

2) สร้างแบบประเมินทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบรูบริก (Rubrics Scoring) จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ 1) การอ่านสะกดคำ และ 2) การอ่านคำ โดยแบบประเมินทักษะการอ่านสะกดคำมีจำนวน 50 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 อ่านสะกดคำ จำนวน 25 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน และตอนที่ 2 อ่านคำ จำนวน 25 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 50 คะแนน

3) นำแบบประเมินทักษะการอ่านสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน (ชุดเดียวกับประเมินแผนการจัดการเรียนรู้) ประเมินความสอดคล้อง ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญพบว่าค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ซึ่งค่า IOC ที่มีค่าระหว่าง 0.50 ถึง 1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558)

4) นำแบบประเมินทักษะการอ่านสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเก็บข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมาย

6.2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ดังนี้

1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

2) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจโดยใช้แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ กำหนดระดับความคิดเห็น ดังนี้ เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง และเห็นด้วยน้อย จำนวน 10 ข้อ สอบถามความพึงพอใจ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ และ 3) ด้านความรู้ที่ได้รับ

3) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน (ชุดเดียวกับประเมินแผนการจัดการเรียนรู้) ประเมินความสอดคล้อง ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญพบว่าค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ซึ่งค่า IOC ที่มีค่าระหว่าง 0.50 ถึง 1.00 เป็นแบบสอบถามที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558)

4) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเก็บข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมาย

7. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขั้นตอนการทดลอง ผู้วิจัยปฐมนิเทศชี้แจงจุดประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้ปกครอง และนักเรียน จากนั้นทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบประเมินทักษะการอ่านสะกดคำ เวลา 2 ชั่วโมง

2. ชั้นระหว่างการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายตามแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่น เวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 2 ชั่วโมง รวมจำนวน 36 ชั่วโมง

3. ชั้นหลังการทดลอง ผู้วิจัยทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบประเมินทักษะการอ่านสะกดคำ และประเมินความพึงพอใจโดยแบบสอบถามความพึงพอใจ เวลา 2 ชั่วโมง

8. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (ร้อยละ) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่นเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชาวต่างชาติ : กรณีศึกษาโรงเรียนพุทธศาสนาวันไทยლოსแอนเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกาสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่นที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่น

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความเหมาะสม	ลำดับ
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.49	มากที่สุด	2
1.จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย	4.20	0.45	มาก	
2.จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจน สามารถวัดได้	5.00	0.00	มากที่สุด	
3.จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด	
ด้านเนื้อหา	4.53	0.64	มากที่สุด	4
1.เนื้อหามีความถูกต้องและเหมาะสมกับนักเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด	
2.เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.20	0.84	มาก	
3.เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชาการ	4.60	0.55	มากที่สุด	
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	4.84	0.37	มากที่สุด	1
1.ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ	5.00	0.00	มากที่สุด	
2.สอดคล้องกับแนวคิดเรียนปนเล่น	4.80	0.45	มากที่สุด	
3.เหมาะสมตามลำดับขั้นตอนที่พัฒนาขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด	
4.ใช้สื่อการสอนหลากหลาย และเน้นลงมือปฏิบัติ	4.80	0.45	มากที่สุด	
5.มีความน่าสนใจ จูงใจให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการเรียน	4.60	0.55	มากที่สุด	

ด้านการวัดประเมินผล	4.60	0.51	มากที่สุด	3
1.มีการวัดผลด้วยวิธีที่หลากหลาย	4.60	0.55	มากที่สุด	
2.เครื่องมือสำหรับการวัดและประเมินผลสามารถวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ได้ครบถ้วน	4.60	0.55	มากที่สุด	
3.ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด	
ภาพรวม	4.69	0.50	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$) = 4.69 (S.D.) = 0.50 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

2. หลังจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่นนักเรียนชาวต่างชาติมีทักษะการอ่านสะกดคำสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านสะกดคำเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 65

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน (50 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (50 คะแนน)	ร้อยละของคะแนน หลังเรียน	เทียบเกณฑ์ ร้อยละ 65
1	12	37	74	ผ่าน
2	9	33	66	ผ่าน
3	15	38	76	ผ่าน
4	20	40	80	ผ่าน
5	18	39	78	ผ่าน
6	11	34	68	ผ่าน
7	16	38	76	ผ่าน
8	13	35	70	ผ่าน
คะแนนเฉลี่ย (μ)	14.25	36.75		
คิดเป็นร้อยละ	28.50	73.50		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(σ)	3.69	2.49		

จากตารางที่ 3 พบว่า ก่อนเรียนนักเรียนชาวต่างชาติมีคะแนนเฉลี่ย 14.25 คิดเป็นร้อยละ 28.50 นักเรียนทุกคนไม่ผ่านเกณฑ์ ในขณะที่หลังจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่นนักเรียนชาวต่างชาติมีคะแนนเฉลี่ย 36.75 คิดเป็นร้อยละ 73.50 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหลังจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่นนักเรียนชาวต่างชาติมีทักษะการอ่านสะกดคำสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

3. หลังจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่นนักเรียนชาวต่างชาติมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนชาวต่างชาติที่มีต่อการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่น

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับ
ด้านการจัดการเรียนรู้เรียนปนเล่น		2.72	0.46	ระดับมาก	3
1.	มีความรู้ เขาใจ และได้ฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ	2.63	0.52	ระดับมาก	
2.	กิจกรรมเหมาะสมกับเวลา และความสนใจของนักเรียน	2.50	0.53	ระดับมาก	
3.	กิจกรรมการเรียนการสอนไม่จำเจ ไม่น่าเบื่อ	2.88	0.35	ระดับมาก	
4.	สนุกจนรู้สึกว่าการเรียนผ่านไปอย่างรวดเร็ว	2.88	0.35	ระดับมาก	
ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้เรียนปนเล่น		2.75	0.44	ระดับมาก	2
5.	ครูจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นความสนใจตลอดเวลา	2.63	0.52	ระดับมาก	
6.	ครูจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคที่หลากหลาย	2.88	0.35	ระดับมาก	
7.	ครูจัดกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วมในห้องเรียน	2.75	0.46	ระดับมาก	
ด้านความรู้ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้เรียนปนเล่น		2.92	0.28	ระดับมาก	1
8.	จดจำ เข้าใจพยัญชนะ และสระได้ง่าย	2.88	0.35	ระดับมาก	
9.	อ่านสะกดคำและอ่านคำได้เร็วขึ้น	2.88	0.35	ระดับมาก	
10.	มีความสุขในการเรียน	3.00	0.00	ระดับมาก	
รวม		2.79	0.41	ระดับมาก	

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชาวต่างชาติที่มีต่อการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 2.79$, S.D. = 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ลำดับที่ 1 คือ ด้านความรู้ที่ได้รับ ($\mu = 2.92$, S.D. = 0.28) ลำดับที่ 2 คือ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ($\mu = 2.75$, S.D. = 0.44) และลำดับที่ 3 คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ ($\mu = 2.72$, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาตามลำดับจะพบว่า นักเรียนชาวต่างชาติมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกประเด็นการประเมิน ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

นอกจากนี้จากการวิเคราะห์ข้อความของนักเรียนชาวต่างชาติเขียนถึงครูผู้สอนพบว่า “นักเรียนประทับใจในการสอนของครู ชื่นชมว่าครูประจักษ์ (ครูแจ๊คกี้) เป็นครูที่ดีสำหรับพวกเขา และขอบคุณที่ดูแล และสอนหนังสือพวกเขา” ดังจะเห็นได้จากภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ข้อเขียนจากนักเรียนชาวต่างชาติ

อภิปรายผลการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่นที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ควบคู่กับการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนอีกทั้งยังได้รับการตรวจแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญในด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านเนื้อหา ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดประเมินผลจึงส่งผลให้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่นที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย และทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สอดคล้องกับ สายใจ ตะพองมาตร (2557: 142) ที่กล่าวถึงวิธีการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพว่า จะต้องวิเคราะห์ สังเคราะห์ ทฤษฎีและหลักการต่าง ๆ เชื่อมโยงตั้งแต่การศึกษาแนวคิดและหลักการ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการสังเคราะห์กิจกรรม วิเคราะห์บทบาทของครูผู้สอนและบทบาทของนักเรียน นำกิจกรรมการเรียนการสอนมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับร่างให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง นอกจากนี้แผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นนั้นมียุทธศาสตร์ประกอบคือ 1) กำหนดจุดประสงค์ในการจัดการเรียนรู้อย่างชัดเจน 2) กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดเรียนปนเล่น 5 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน : ร้องเพลง หรือ กิจกรรมเข้าจังหวะเพื่อสร้างความพร้อมก่อนเรียน ขั้นนำเสนอเนื้อหา : บอกจุดประสงค์การเรียนรู้ และเสนอคำศัพท์ใหม่โดยใช้เกม ขั้นฝึกปฏิบัติ : เรียนรู้การอ่านสะกดคำและฝึกอ่านตาม ขั้นการใช้ภาษาในการสื่อสาร : การเล่นเกมเพื่อการสื่อสาร และ ขั้นสรุปบทเรียน : นักเรียนและครูร่วมกันสรุปบทเรียนอย่างชัดเจนและเป็นระบบ 3) กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลเชิงพฤติกรรม และ 4) กำหนดสื่อ เทคโนโลยีประกอบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งครบถ้วนตามที่สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553: 65) ได้เสนอแนะแนวทางเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีและมีประสิทธิภาพจะต้องประกอบไปด้วย 1) สอดคล้องกับหลักสูตรหรือความต้องการของชุมชน 2) นำไปใช้ได้จริงและมีประสิทธิภาพ 3) เขียนถูกต้องตามหลักวิชาการและเหมาะสมกับผู้เรียน 4) กระชับชัดเจนเข้าใจง่าย 5) มีรายละเอียดชัดเจนผู้อื่นสามารถนำไปใช้สอนแทนได้ทันที และ 6) ทุกหัวข้อใน

แผนการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฤดี เชยเดช (2557: 70) ว่า ผลการจัดการเรียนรู้สาระภาษาไทยโดยแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่นที่สร้างขึ้น มีค่าดัชนีความสอดคล้องในภาพรวมของแผนเฉลี่ยเท่ากับ 0.89 และสามารถพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนได้ โดยมีผลคะแนนเฉลี่ยของการประเมินทักษะการอ่านสะกดคำ เท่ากับ 14.90 คะแนน

2. หลังจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่นนักเรียนชาวต่างชาติมีทักษะการอ่านสะกดคำสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 ทั้งนี้เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ใช้กิจกรรมทางภาษาควบคู่กับเนื้อหาสาระเรื่องการอ่านสะกดคำโดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน : ร้องเพลง หรือกิจกรรมเข้าจังหวะเพื่อสร้างความพร้อมก่อนเรียน 2) ขั้นนำเสนอเนื้อหา : บอกจุดประสงค์การเรียนรู้และเสนอคำศัพท์ใหม่โดยใช้เกม 3) ขั้นฝึกปฏิบัติ : เรียนรู้การอ่านสะกดคำและฝึกอ่านตาม 4) ขั้นการใช้ภาษาในการสื่อสาร : การเล่นเกมเพื่อการสื่อสาร และ 5) ขั้นสรุปบทเรียน : นักเรียนและครูร่วมกันสรุปบทเรียน ทุกขั้นตอนเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ สุข สนุก สร้างสรรค์ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ ทำซ้ำย้ำทวนซึ่งสอดคล้องกับพัฒนาการและความสนใจของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของฤดี เชยเดช (2557: 73) พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เพราะแผนการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่นสอดคล้องกับพัฒนาการทางสมองของนักเรียน นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาไทยจนรู้สึกว่าการอ่านภาษาไทยเป็นเรื่องง่ายและสนุก ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการการอ่านดีขึ้นตามลำดับ สอดคล้องกับคำกล่าวของ Larsen-Freeman (1986 :123-138) และงานวิจัยของวณิชยา ราชโยธา (2559: 103-104) ว่า การเรียนการสอนที่ดีควรให้ผู้เรียนสื่อสารด้วยภาษาที่เหมาะสมกับระดับของบุคคล ฝึกการสื่อสารผ่านการเล่น ร้องเพลง การออกกำลังกาย และการเล่นบทบาทสมมติ โดยไม่รู้ตัวว่ากำลังเรียน เมื่อรู้สึกผ่อนคลาย เกิดแรงจูงใจในการเรียนเพราะเป็นการเรียนที่สนุกสนาน บรรยากาศการเรียนเป็นกันเองไม่เครียด พัฒนาการการฟัง การพูด และการอ่านจึงสูงกว่าเกณฑ์

3. หลังจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดแบบเรียนปนเล่นนักเรียนชาวต่างชาติมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการสอนแบบเรียนปนเล่นครูจัดกิจกรรมนั้นเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งไปที่การสอน และการเรียนรู้ (learning) โดยเด็กๆ เป็นผู้ริเริ่มกิจกรรมต่างๆ อย่างหลากหลายตามธรรมชาติของพวกเขา มีครูเป็นผู้ร่วมเล่นและสอดแทรกความรู้วิชาการผ่านกิจกรรมจากง่ายไปยาก มีการเสริมแรงและกระตุ้นผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ ดังที่ Hymes (1972: 91) และ วณิชยา ราชโยธา (2559: 104) ได้กล่าวว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่เริ่มจากง่าย ๆ สิ่งแวดล้อมใกล้ชิด และสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับวัย และพัฒนาไปสู่ความซับซ้อนทางภาษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัญญาพร ปาละวัน และคณะ (2563: 135) พบว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมมีความน่าสนใจ สนุกสนาน เพลิดเพลิน ไม่น่าเบื่อ ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการเล่น นักเรียนเกิดการเรียนรู้แบบไม่รู้ตัวเพราะเกิดจากประสบการณ์โดยตรง ได้ลงมือปฏิบัติจริง จึงทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการอ่านเข้าใจและพึงพอใจ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ทับทิม หุ่นหิรัญ (2563: 72) ศึกษาการพัฒนาชุดการสอนเชิงปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธีการแบบเรียนปน

เล่น พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๐ และงานวิจัยของรัตนภรณ์ ชัยทน และคณะ (2557: บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ โดยใช้วิธีสอนแบบเล่นปนเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 พบว่า ความสนใจต่อการเรียนการสอน โดยใช้วิธีสอนแบบเล่นปนเรียน อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผู้บริหารโรงเรียนพุทธศาสนาวันไทยลอสแอนเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกาควรจัดการกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้ภาษาไทยเพื่อให้นักเรียนชาวต่างชาติได้มีโอกาสในการฝึกฝนมากกว่าการเรียนในห้องเรียน

2. ผู้บริหารโรงเรียนพุทธศาสนาวันไทยลอสแอนเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกาควรจัดการกิจกรรมเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชาวต่างชาติโดยการใช้รางวัลประกาศยกย่องผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้อย่างดีเพื่อสร้างแรงจูงใจให้หันมาสนใจภาษาไทยมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. ผู้สอนที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่นสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติไปปรับใช้จะต้องรู้จักลีลาการเรียนรู้ของนักเรียน จำนวนนักเรียน ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน พื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนจะต้องอยู่ในระดับเดียวกันหรือใกล้เคียงกันมากที่สุด อีกทั้งยังจะต้องรู้ถึงความต้องการของผู้ปกครองว่าต้องการให้จัดการเรียนรู้ในรูปแบบ แนวทางใดเพื่อจะได้ออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่นให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองให้มากที่สุด

2. การจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่นสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติครูผู้สอนจะต้องคิดสร้างสรรค์กิจกรรม เกม เพลงต่างๆ ในห้องเรียนให้สนุก สร้างสรรค์ ดึงดูด ตรงตามพัฒนาการและความสนใจของนักเรียน

3. ผู้สอนที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่นสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติไปปรับใช้ในหัวข้อการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนานั้นไม่ควรวัดด้วยข้อสอบปรนัยแต่เพียงอย่างเดียว สามารถวัดด้วยข้อสอบที่หลากหลาย เช่น การสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต เป็นต้น

4. การจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่นสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติครูผู้สอนจะต้องตระหนักเสมอว่านักเรียนมีพื้นฐานภาษาไทยน้อยกว่านักเรียนไทย ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องพูดช้า ชัด ถ้อยคำ คำ ใจเย็น ให้กำลังใจ กระตุ้นผู้เรียน และสร้างบรรยากาศให้มีความเป็นกันเองให้เกิดขึ้นในห้องเรียน

5. ผู้สอนที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่นสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติไปปรับใช้ นั้นในห้องเรียนครูผู้สอนจะต้องสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ หรือภาษาอื่นๆให้น้อยที่สุด จะต้องสื่อสารด้วยภาษาไทยเป็นหลัก

6. การจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่นสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติครูผู้สอนจะต้องมอบหมายการบ้านให้นักเรียนได้ฝึกทำ และจะต้องเน้นการบ้านที่นักเรียนสามารถฝึกทั้งการอ่าน และการเขียนควบคู่กัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่นสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ทักษะการฟัง การพูด การเขียน การสื่อสารสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น
2. การจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่นสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนศิลปะ วัฒนธรรมไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติได้
3. นอกจากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของครูแล้ว ควรศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองด้วยเพราะผู้ปกครองเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ. (2564). *โครงการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทย*. สืบค้น 24 กันยายน 2566. จาก: <https://tica-thaigov.mfa.go.th/th/content-category/โครงการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทย>
- กวิสรา รัตนาก. (2566). *ผู้อดีตอำนวยการศูนย์ส่งเสริมการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. [สัมภาษณ์], 29 เมษายน 2566.
- กิงกาญจน์ บุณณสินวัฒนกุล.(2561). กลวิธีการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. *วารสารศิลปศาสตร์*, 18(2), 164 - 178.
- ทับทิม หุ่นหิรัญ. (2563). การพัฒนาชุดการสอนเชิงปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธีการแบบเรียนปนเล่นเรื่องคำศัพท์ภาษาจีนสำหรับเด็กนักเรียนชั้นปฐมวัย โรงเรียนปิยวัฒนศาสตร์. *วารสารมหาจุฬาริชาการ*, 7(3), 72-84.
- ทิตนา แชมมณี. (2560). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บังอร ร้อยกรอง. (2553). *การใช้เกมเสริมการฝึกทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลลำปาง*. [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปัญญาพร ปาละวัน และคณะ. (2563). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษโดยใช้เกมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 15(2), 126 - 136.
- พระวิเทศกิตติคุณ. (2566). *พระครูใหญ่โรงเรียนพุทธศาสนาวันไทยลอสแอนเจลิส*. [สัมภาษณ์], 1 มิถุนายน 2566.
- รมณี พนัสขาว. (2558). *การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. [การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน]. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). วิธีวิจัยทางการศึกษา. นครปฐม: ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัตนกรณ ชัยทน และคณะ. (2557). การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้วิธีสอนแบบเล่นปนเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สำนักเขตพื้นที่การประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2. [ปริญญานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต]. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- รุ่งฤดี แผลงศร. (2561). หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์, 19 (2). หน้า 1 - 13.
- ฤดี เขยเดช. (2557). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้สาระภาษาไทย โดยแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่น เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนประชาธิปไตยวิทยาการ จังหวัดปทุมธานี. [ปริญญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วณิชยา ราชโยธา. (2559). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบเรียนปนเล่นเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. [ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วิภาวี มณีเนตร. (2566). ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. [สัมภาษณ์], 29 เมษายน 2566.
- วิรัช วงศ์กัณน์ทวัฒน์. (2549). การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างประเทศที่เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง. [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต]. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สายใจ ตะพองมาตร. (2557). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินแนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียงเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. [วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา]. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุพัตรา ศรีธรรมมา. (2553). การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 12 (1). 266 - 280.
- สุเมธนา ศักดิ์ชัยสมบูรณ์. (2562). การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างชาติ. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 39 (3). 121 - 137.
- สุเมธทิพย์ วัฒนา และคณะ. (2563). แนวการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ: การสอนแบบแม่สอนลูก. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 20 (2). 204 - 233.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- อัญชลี พงษ์ภมร. (2566). ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนพุทธศาสนาวันไทยลอสแอนเจลิส. [สัมภาษณ์], 14 มิถุนายน 2566.
- อาภาภรณ์ ดิษฐเล็ก. (2556). การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ในแบบเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชาวจีน : กรณีศึกษานักเรียนวิทยาลัยการท่องเที่ยวและการอาชีพมณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน. วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- แอนนา สเติร์น. (2566). ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนพุทธศาสนาวันไทยลอสแอนเจลิส. [สัมภาษณ์], 14 มิถุนายน 2566.
- Bunsawat, P. (1991). *When The Little Girl Learns to Write*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Hojjer, H. (1969). *The origin of language*. In A. A. Hill (Ed.), *Linguistics today* (pp. 50-58). New York, NY: Basic Books
- Hymes. (1972). *On Communicative Competence*. In: J.B. Pride and J. Holmes (eds)
- Larsen-Freeman. (1986). *Techniques and Principles in Language Teaching*. Oxford : Oxford University Press.

